

תלמיד חכם צריך להיות תוכו כברו בסוד זו"ן שהם פנימיות וחיצוניות

כְּגֹוֹנָא דְּאִיהוּ עָנוּ, שְׂכִינְתִּיהָ עֲנוּהָ ולכן כמו שז"א הוא ענו מצד

הדעת שבה מושרש משה שהיה ענו מכל אדם, אז כך השכינה היא בעלת

ענוה מצד הדעת שבה (רמ"ק). **אִיהוּ חָסִיד, וְאִיהִי חֲסִידָה** וכמו שז"א

הוא חסיד מצד החסד שבו, כך השכינה היא חסידה מצד החסד שבה. **אִיהוּ גִבּוֹר,**

וְאִיהִי גִבֶּרֶת עַל כָּל אוֹמִין דְּעֵלְמָא וכמו שז"א הוא גיבור מצד

הגבורה שבו, כך השכינה היא גוברת על כל אומות העולם מצד הגבורה שבה. **אִיהוּ**

אַמֶּת, וְאִיהִי אֱמוּנָה וכמו שז"א הוא אמת מצד הת"ת שבו, כך השכינה היא

אמונה מצד הת"ת שבה. **אִיהוּ נָבִיא, וְאִיהִי נְבִיאָה** וכמו שז"א הוא בחינת

נביא מצד הנו"ה שבו כך השכינה היא בחינת נביאה מצד הנו"ה שבה. **אִיהוּ צַדִּיק**

וְאִיהִי צַדִּיקָת וכמו שז"א הוא צדיק מצד היסוד שבו, כך השכינה היא צדקת מצד

היסוד שבה. **אִיהוּ מֶלֶךְ, וְאִיהִי מַלְכוּת** וכמו שז"א הוא מלך מצד המלכות

שבו, כך השכינה היא מלכה מצד המלכות שבה. **אִיהוּ חָכֵם, וְאִיהִי**

חֲכָמָתָא וכן כמו שז"א הוא חכם מצד החכמה שבו, כך השכינה חכמה מצד החכמה

שבה. **אִיהוּ מִבִּין, וְאִיהִי תְבוּנָה דִּילִיָּה** וכמו שז"א מבין מצד הבינה

שבו, כך השכינה היא התבונה שלו מצד הבינה שלה. **אִיהוּ כֶּתֶר, וְאִיהִי**

עֲטָרָה דִּילִיָּה, עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת וכמו שז"א הוא כתר, כך השכינה היא

העטרה והכתר שלו בסוד עטרת תפארת שהיא השכינה שהיא כעטרה וככתר לז"א.

וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, כָּל מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אֶל

יְכָנִס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ ומכיון שז"א הוא סוד הפנימיות והשכינה היא סוד

הלימוד היומי

החיצוניות ומשום כך היא פועלת את פעולותיו אז לכן ביארו חז"ל ואמרו [שלד] שכל מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש, דהיינו שמי שלא שלם בפנימיותו וחיצוניות כבסוד זו"ן שהם סוד פנימיות וחיצוניות אז הוא לא ראוי לייחד את זו"ן שהם בסוד בית המדרש.

בְּדִיּוֹקָנָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ תוֹכוֹ, וְשְׂכִינְתָּא בְּרוֹ, אִיהוּ תוֹכוֹ מְלָגוֹ, וְאִיהִי בְּרוֹ מְלָבֵר כי צריך האדם להיות

שלם כדיוקן ז"א שהוא התוך והפנימיות, וכדיוקן השכינה שהיא מבחוץ, שכן ז"א הוא תוך מבפנים והשכינה היא ברו מבחוץ ע"י שהיא מלבשת את ז"א. **וְלֹא אֲשַׁתְּנִיאת**

אִיהִי דְלָבֵר, מֵהָהוּא דְלָגוֹ, לְאֲשַׁתְּמוּדָּעָא דְהִיא אֲעִילוּתֶיהָ, וְלִית אַפְרָשׁוּתָא תַּמָּן כָּלָל והנה לא משתנה זאת

השכינה שהיא בחוץ מאותו ז"א שהוא בפנים בכדי להודיע שהיא נאצלת ממנו, כי באמת אין שום הבדל ופירוד ביניהם כלל, (שמות כה) **דְּמַבִּית וּמַחוּץ תִּצְפְּנוּ** [שלח]

ועל כך נאמר 'מבית ומחוץ תצפנו', דהיינו שציפוי הארון היה שוה מבפנים ומבחוץ ולכן תלמיד חכם צריך להיות תוכו כברו.

לא כמו שאני נכתב אני נקרא כי בעולם הזה אני נכתב יהו"ה ואני נקרא אדנ"י, ואילו בעולם הבא אני נכתב יהו"ה ואני נקרא יהו"ה

וּבְגִין דְּאִיהוּ יְהוָה, סָתִים מְלָגִיו, לֹא אֶתְקַרִי אֱלֹא

אור הרשב"י

[שלד] כדאיתא בברכות דף כה עמוד א' כברו – לא יכנס לבית המדרש.
תנא, אותו היום סלקוהו לשומר הפתח ונתנה [שלח] כדאיתא ביומא דף עב עמוד ב' מבית
להם רשות לתלמידים ליכנס. שהיה רבן ומחוץ תצפנו אמר רבא: כל תלמיד חכם
גמליאל מכריז ואומר: כל תלמיד שאין תוכו שאין תוכו כברו – אינו תלמיד חכם.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּשִׁנְיָתָהּ, אֲדֹנִי ובגלל שז"א שהוא שם הוי"ה הוא נעלם בפנים, אז לכן הוא לא נקרא אלא רק ע"י השם של השכינה שהוא שם אדנ"י. **וּבְגִין דָּא אָמְרוּ רַבָּנֵן, לֹא כִשְׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם הַזֶּה, נִכְתָּב אֲנִי בִיהו"ה, וְנִקְרָא אֲנִי בְּאֲדֹנִי. אֲבָל בְּעוֹלָם הַבָּא, נִכְתָּב בִּיהו"ה, וְנִקְרָא בִיהו"ה, לְמַהוּי רַחֲמֵי מְכַל סִטְרָא** ומשום כך אמרו חז"ל [שלח] לא כמו שאני נכתב אני נקרא כי בעולם הזה אני נכתב יהו"ה ואני נקרא אדנ"י, כי בזה אין תוכו נפרד מברו, ואילו בעולם הבא אני נכתב יהו"ה ואני נקרא יהו"ה, כי אז יהיה רחמים מכל צד ולכן שם אדנ"י של המלכות הוא יתהפך לשם הוי"ה כי המלכות תהיה רחמים. **וּבְגִין דָּא מְנִי קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְמַלְאכֵי הַשָּׁרֵת, מֵאֵן דְּלֹא יִהְיֶה תוֹכּוֹ כְּבָרוֹ, בְּכָל אַבְרִין פְּנִימָאִין וְחִצּוֹנִין, לֹא יִיעוֹל בְּהִיכְלָא דָּא** ומשום כך צוה הקב"ה את מלאכי השרת שכל מי שאין תוכו כברו בכל אבריו הפנימים והחיצונים שלו אז הוא לא יזכה להיכנס אל ההיכל הששי הזה שראה יחזקאל בגבורה. **וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא, (דברים לב) הַצִּוֹר תָּמִים פְּעֻלּוֹ** [שלח]. (דברים יח) **תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ** ומשום כך אמר הכתוב 'תמים תהיה עם

אור הרשב"י

לעלם כתיב, רבי אבינא רמי: כתיב, זה שמי לעלם, וזה זכרי לדר דר. אמר הקדוש ברוך הוא: לא כשאני נכתב אני נקרא, נכתב אני ביו"ד ה"א, ונקרא אני באל"ף דל"ת. [שלח] הרמ"ק לא גורס הצור תמים פעלו.

[שלח] כדאיתא בפסחים דף נ' עמוד א' אמר רב נחמן בר יצחק: לא כעולם הזה העולם הבא; העולם הזה – נכתב ביו"ד ה"י ונקרא באל"ף דל"ת, אבל לעולם הבא כולו אחד – נקרא ביו"ד ה"י, ונכתב ביו"ד ה"י. סבר רבא למדרשה בפירקא. אמר ליה ההוא סבא:

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ה' אלהיך, דהיינו שהאדם צריך להיות תמים ושלם בפנימיותו וחיצוניות אל הקב"ה

(רמ"ק).

התיקון והמראה השביעי שראה יחזקאל כמראה הקשת

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה, (יחזקאל א) כְּמֵרָאָה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה

בְּעֵינַי בְּיוֹם הַנִּשְׁפָּא וְהִנֵּה הַתִּיקוֹן וְהַמֵּרָאָה הַשְּׁבִיעִי שֶׁרָאָה יחזקאל

הוא בחדר ועליו נאמר כמראה הקשת וגו'. **אָמְרוּ רַבָּנֵינוּ, מִן (יחזקאל א) וְאָרָא**

עַד כְּמֵרָאָה הַקֶּשֶׁת הֵן הֵן מַעֲשֵׂה הַמִּרְכָּבָה ואמרו חז"ל שמפסוק

'וארא' עד מש"כ 'כמראה הקשת' הם סוד מעשה מרכבה [שלח]. **וְאָמְרוּ חֲכָמִים,**

בְּשֶׁהָיָה רַבִּי עֲקִיבָא דִּירֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה, יֵרְדָּה אִישׁ

מִן הַשָּׁמַיִם, וְסַבָּבָה הָאֵילָנוֹת. וְהָיוּ מִתְקַבְּצִין מִלְּאֲכֵי

הַשָּׁרֵת בְּבִמְזוּמוּטֵי (דף ר"ל ע"ב) חָתָן וְכֻלָּהּ ובזה אמרו חז"ל [שלט] שבאשר

אור הרשב"י

במעשה מרכבה! אמר לו: לא כך שניתי לכם: ולא במרכבה ביחיד אלא אם כן היה חכם מבין מדעתו? אמר לו: רבי, תרשיני לומר לפניך דבר אחד שלמדתי. אמר לו: אמור. מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור (וביאר הרמ"ק שהוא בכדי להבדיל את החיצונים מייחוד זה), ונתעמף וישב על האבן תחת הזית. אמר לו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור? אמר: אפשר אתה דורש במעשה מרכבה, ושכינה עמנו, ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור? מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרכבה ודרש,

[שלח] כדאיתא בחגיגה דף יג עמוד א' עד היכן מעשה המרכבה? רבי אומר: עד וארא בתרא, רבי יצחק אומר: עד החשמל. – עד וארא – מגמרינן, מכאן ואילך – מסרינן ראשי פרקים. איכא דאמרי: עד וארא – מסרינן ראשי פרקים, מכאן ואילך, אם הוא חכם מבין מדעתו – אין, אי לא – לא.

[שלט] והנה בגמרא בחגיגה דף יד עמוד ב' יש גירסה שונה וז"ל הגמרא: תנו רבנן: מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור, והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערך מחמר אחריו. אמר לו: רבי! שנה לי פרק אחד

הלימוד היומי